دعای سفر

صحیفه دعا

خواندن این دعا در طول سفر پسندیده است. این دعا را می‌توان در آغاز و یا در طول سفر خواند:
اَللّهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُکَ الْیَوْمَ (خدایا من خود را در این روز به عنوان ودیعت به تو سپردم) نَفْسِی وَ اَهْلی وَ مالی وَ وُلْدی وَ مَنْ کانَ مِنّی بِسَبیلِ الشّاهِدَ مِنْهُمْ وَالْغائِبَ (خودم و خاندانم و مال و فرزندانم و هر که را با من راهی دارد حاضرشان و غایبشان را) اَللّهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِ الْایمانِ وَاحْفَظْ عَلَیْنا (خدایا حفظ کن ما را به حفظ ایمان و نگهبان بر ما باش) اَللّهُمَّ اجْعَلْنا فی رَحْمَتِکَ وَلاتَسْلُبْنا فَضْلَکَ اِنّا اِلَیْکَ راغِبُونَ (خدایا ما را در کنف رحمت خویش قرار داده و فضلت را از ما سلب مفرما که ما به تو مشتاقیم) اَللّهُمَّ اِنّا نَعُوذُبِکَ مِنْ وَعْثاءِ السَّفَرِ وَکابَةِ الْمُنْقَلَبِ وَسُوءِ الْمَنْظَرِ فِی الْاَهْلِ وَالْمالِ وَالْوَلَدِ فِی الدُّنْیا وَالْاخِرَةِ (خدایا به تو پناه بریم از رنج سفر و اندوهناک برگشتن و بدی دیدار در خاندان و مال و فرزند در دنیا و آخرت) اَللّهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ هذَا التَّوَجُّهَ طَلَباً لِمَرْضاتِکَ وَتَقَرُّباً اِلَیْکَ (خدایا من به تو رو کنم در این رو کردن به خاطر اینکه جویای خشنودی تو و تقرب جستن به درگاهت هستم) [اَللّهُمَّ] فَبَلِّغْنی ما اُؤَمِّلُهُ وَاَرْجُوهُ فیکَ وَفی اَوْلِیائِکَ خدایا پس مرا به آرزویم و آنچه از تو و اولیایت است برسان یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ (امید دارم ای مهربان‌ترین مهربانان).

حکمت

برای رفتن به سفر زیارت، غسل طهارت کنید

آداب غسل طهارت در کتاب‌های دینی آمده و ما در اینجا به برگرفته‌ای از معنی آن اشاره می‌کنیم. «به نام خدا و به مدد خدا، هیچ نیرو و قدرتی جز به مدد الهی وجود ندارد، بر آیین رسول خدا و سخنگویان راستگوی خدا که درود خدا بر تمامی آن‌ها باد. خدایا به وسیله این غسل دلم را پاک و سینه‌ام را گشاده ساز و قلبم را نورانی کن. خدایا این غسل را مایه نورانیت و پاکی و محفوظ ماندن و سبب شفای من از هر درد و بیماری و آفت و بدی که از آن هراس دارم و می‌پرهیزم قرار بده و قلب و اعضا و استخوان‌ها و خون و مو و پوست و مغز و اعصابم و آنچه زمین از من می‌کاهد را به وسیله این غسل پاک گردان. خدایا در روز نیازمندی و تهیدستی و بی‌چیزی‌ام در پیشگاه تو این غسل را شاهدی به سود من قرار ده‌ای پروردگار جهانیان که همانا تو بر هر چیز توانایی».
(سید بن طاووس، الأمان من أخطار الأسفار و الأزمان)

آداب زیارت در ارض اقدس رضوی

از سفر که آمدی راه را با خودت بیار

صدیقه‌سادات بهشتی، فاطمه عامل‌نیک

سفر همیشه لذت‌بخش و خوب است ولی اگر سفر به مکانی زیارتی باشد، حتماً ارزشمندتر و دلخواه‌تر است. حس کسی که می‌خواهد برای نخستین بار به مکانی مقدس برود وصف‌ناپذیر است. حالا اگر این سفر بار دیگر تکرار شود، نه تنها از نور و شگفتی‌اش کم نمی‌شود که مسافر و زائر اشتیاق بیشتری برایش خواهد داشت. سفر موجب تکامل و تعالی انسان و بیانگر عروج او است به‌خصوص که اگر این سفر، سفر زیارتی باشد؛ سرشت آدمی سفر و راه را می‌طلبد. با سیری در تاریخ و مروری بر احوال بزرگان علم و اخلاق، به این نکته می‌رسیم که این سفر خاص برای خود آدابی دارد که به دلیل شروع سفرهای زیارتی نوروزی می‌خواهیم به این آداب بپردازیم. وقتی مقصد سفر، مشهد امام رضا(ع) باشد، سفر آسمانی‌تر است. می‌خواهیم برای این سفر آسمانی آدابی را برشماریم.

■ **نیتتان را درست ببندید**

نخستین چیزی که زائر باید در زیارت به آن توجه داشته باشد «نیت» است. نیت، قصد زیارت کردن است؛ اینکه قصد کنی زائر شوی و برای آنچه بدست می‌آوری عهد ببندی. نیت تو باید نیت زیارت ولی خدا باشد نه دیدن حریم حرم. مانند نیت نماز که قصدت نزدیکی به خداست. برای زیارت هم باید قصدت نزدیکی به خدا از طریق توسل به ولی خدا باشد و این نخستین پله از نردبان قرب الهی است. وقتی قصد زیارت می‌کنی باید آن را با دیگر مقاصد دنیایی آلوده نکنی و منظور تو فقط تجدید عهد با ولی خدا و اجابت دعوت او و طلب شفاعت از ایشان باشد نه چیز دیگری. وقتی می‌گویی: «انی قصدتک» من قصد تو را کردم، یعنی از هر آن چه غیر تو است دل بریدم و به سوی تو پناه آوردم؛ زیرا هر که با شماست، با خداست. شما شفیعان سرای جاوید هستید و واسطه رحمت خداوند، هر که به شما معتصم شود و از شما پیروی کند بهشت جایگاه ابدی او است. وقتی بدانی قصدت از زیارت چیست، پا در کدام خاک می‌گذاری، پای بوس خاکی می‌شوی که روزانه صدها هزار فرشته بر خاکش بوسه می‌زنند، پس حجاب‌ها از جلو چشمانت کنار می‌روند. با چشم سر نمی‌شود دید، باید چشم دل را باز کنید و خودتان را در ساحت حریمش پیدا کنید، آن وقت می‌شود قصد زیارت کنید. این حس، ذره ذره به شما حیا می‌دهد؛ حیایی که پیش‌زمینه ترک گناه است؛ نیت دل کندن از غیر و پیوستن به یار. حالا وقتش است چشم سر ببندید و چشم دل باز کنید.

■ **تدارک آنچه در سفر نیاز دارید**

دومین کاری که باید مؤمنان و زائران برای تدارک سفرشان انجام دهند آماده کردن توشه راه است. حضرت رسول(ص) در این باره می‌فرمایند: «از شرف آدمی است که توشه خود را نیکو کند» و امام صادق(ع) هم می‌فرمایند: چون به سفر روید، سفره با خود بردارید و طعام‌های نفیس در آن قرار دهید. یعنی سفرتان را به خوبی و خوشی طی کنید. سفر به‌خصوص از نوع زیارتی‌اش باید دلخواه و پر برکت باشد.

■ **حلال بودن هزینه سفر**

مورد بعدی آداب سفر زیارتی این است که در تدارک هزینه‌های سفر حواستان باشد از حلال بودن پول سفرتان مطمئن شوید و مال شبهه‌ناک یا مال آلوده به حرام استفاده نکنید. لقمه‌ای که قرار است به شما قوت ببخشد باید طیب و طاهر باشد و اگر غیر آن در وجودتان باشد لذت چشیدن طعم شیرین زیارت را از شما می‌گیرد، پس در آنچه برای سفر تدارک می‌بینید مطمئن شوید، چراکه قصد زیارت فقط دریافت معرفت بوده که رسیدن به آن با لقمه غیرحلال دست نیافتنی است.

■ **باخبر کردن دوستان از سفر**

حالا وقتش است بستگان، نزدیکان و دوستان دینی خود را از سفرتان باخبر و با آن‌ها وداع کنید و حلالیت بطلبید. در حدیثی از امام صادق(ع) که از سیره جدشان حضرت رسول(ص) ذکر می‌کنند می‌توان اهمیت وداع را احساس کرد. ایشان می‌فرمایند: وقتی حضرت رسول(ص) با مؤمنی وداع می‌کردند، می‌فرمودند: خداوند شما را رحمت کند و پرهیزگاری را توشه شما داند و شما را به سوی هر خیری متوجه کند و جمیع حاجات شما را برآورد و دین و دنیای شما را سالم دارد، شما را به راحت برگرداند به سوی جمعی که ایشان به سلامت باشند.

■ **غسل کنید**

برای رفتن به زیارت غسل طهارت لازم است. اللهم طهر قلبی و اشرح لی صدری و أجر علی لسانی مدحتك و الثناء علیك. اللهم اجعله لی طهوراً و شفاء و نوراً انك علی کل شیء قدیر. اللهم اجعله لی نورا و طهورا و حرزاً و کافیاً من کل داء و سقم و من کل آفه و عاهه و طهر به قلبی و جوارحی و عظامی و لحمی و دمی و شعری و بشری و مخی و عصبی و ما اقلت الارض منی و اجعله لی شاهداً یوم القیامه یوم حاجتی و فقری و فاقتی. طهارتی دیگر که برای نائل آمدن به دیدار امام لازم است طهارت ذهنی است. فکر نیز مانند جسم احتیاج به طهارت دارد. در روایات آمده: می‌دانید چه چیز ذهن شما را آلوده می‌کند؟ پاسخ روشن است! سوءظن به امام معصوم(ع). من و تو وقتی می‌خواهیم به زیارت بیاییم می‌گوییم با این همه گناه، امام(ع) مرا می‌پذیرد؟ این نوع گفتار سوءظنی است به امام معصوم(ع). اگر به خودمان نگاه کنیم که ذره‌ای گذشت در وجودمان نیست، فکرمان درست است؛ اما وجود مقدس امام سرشار از جود و کرم است. این نص صریح قرآن است که خداوند خطاب به گناهکاران می‌فرماید: اگر همه گناهان را کردی و از بخشش ناامید هستی از رحمت من (خدا) ناامید مشو، چرا که گناه همه توبه‌کنندگان را می‌بخشم.

■ **همراه داشتن انگشتر عقیق**

همراه داشتن انگشتر عقیق با نگین زرد رنگ که نقش روی آن «ماشاء الله لاقوه الا بالله استغفر الله» است را در سفر زیارتی توصیه کرده‌اند. انگشتری در دست می‌کنید با متنی حاوی قدرت لایزال الهی؛ نیرویی جز به مدد الهی وجود ندارد، از او طلب مغفرت می‌کنم. اگر نقش روی دیگر آن انگشتر محمد و علی باشد به دست کنی و اگر انگشتر فیروزه بود بهتر است نگینی داشته باشد که یک روی آن «الله الملك» خدا فرمانرواست و روی دیگر آن «الملك لله الواحد القهار» فرمانروایی تنها از آن خدای یکتا و قهار است، نقش شده باشد.

■ **قرائت قرآن**

یکی دیگر از آداب سفر زیارتی این است که سوره‌های حمد، فلق، ناس، آیة‌الکرسی، قدر و آخر سوره آل‌عمران را بخوانید.

■ **خواندن دو رکعت نماز**

قدم بعدی برای وصول به ساحت امام(ع) این است که اعضای خانواده را جمع کنید و دو رکعت نماز بخوانید، از خدا طلب خیر کنید، آیة‌الکرسی را بخوانید و پس از حمد و ثنای پروردگار، اعضای خانواده‌تان را به یمن تلاوت این آیات به خدا بسپارید. امام محمدباقر(ع) نیز هرگاه عزم سفر می‌کردند خانواده خود را در حجره‌ای جمع کرده و این دعا را می‌خواندند: اللهم انی استودعك الفداة نفسی و مالی و اهلی و ولدی الشاهد منا و الغائب. اللهم احفظنا و احفظ علینا. اللهم اجعلنا فی جوارک. اللهم لا تسلبنا نعمتک و لا تغییر ما بنا من عافیتک و فضلک.

■ **خداحافظی**

از دیگر آداب پیش از سفر این است که اگر خانواده‌تان در سفر همراه شما نیستند با آن‌ها خداحافظی کنید؛ بر در خانه بایستید و تسبیحات حضرت زهرا(س) را بگویید و سوره حمد و آیة‌الکرسی را بر سه جانب خود یعنی سمت راست و چپ و پیش رو بخوانید. خواندن دعایی که شرح آن در کتاب حلیة‌المتقین علامه محمدباقر مجلسی آمده برای کامل کردن آداب خداحافظی است؛ «اللهم احفظنی و احفظ ما معی و سلمنی و سلم ما معی و بلغنی و بلغ ما معی ببلاغك الحسن الجمیل». اگر در سفر زیارتی به همراه خانواده هستید از دوستان و همسایگان خداحافظی کنید.

■ **زمزمه سوره توحید**

توصیه شده ۱۱ مرتبه سوره توحید را زمزمه کنید و همچنین آیة‌الکرسی و سوره‌های قدر، فلق و ناس را و سپس عطر تلاوت این سوره‌ها را با لمس بدن خود تا همیشه در اعضا و جوارحتان ماندگار کنید.

■ **خواندن دعای پیامبر(ص)**

توصیه شده به خواندن این دعا هنگام ترک منزل که از حضرت رسول(ص) نقل شده است: «اللهم انی استودعک نفسی و اهلی و مالی و ذریتی و دنیای و آخرتی و امانتی و خاتمة عملی».

■ **صدقه دادن**

یک توصیه مهم برای پیش از سفر، دادن مقداری صدقه است؛ صدقه‌ای که در عین ناچیزی ۷۰ نوع بلا را از انسان دفع می‌کند.

آداب زیارت

جز دلت که لازم است
هیچ چیز با خودت نمی‌بری

سفری همراه با ولایت

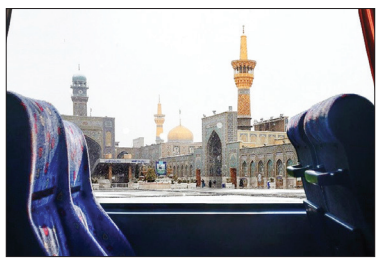

وقتی قرار است راه سفر زیارتی را پیش بگیریم لازم است از صفر تا صد این سفر همراه با ولی باشد. ولایت آمال و آرزوی ما در سفرمان است. ولی و امام همراهمان است و ما از ایشان مدد می‌جوییم.

■ **همراه داشتن تربت امام حسین(ع)**

مقداری تربت امام حسین(ع) را با خود برمی‌داری. در این خاک و در آن خون چه چیزی بوده که پروردگار، وجودش را موجب قبولی زیارت می‌داند و توصیه شده حتی در هر سفر زیارتی مقداری از آن را همراه داشته باشید. منقول است هنگام برداشتن آن، این دعا را بخوانید: «خدایا این خاک قبر امام حسین(ع) است که ولی تو و فرزند ولی تو است. آن را برگرفتم تا از آنچه می‌ترسم و نمی‌ترسم پناهم باشد و همچنین روایت است هنگامی که حضرت صادق(ع) به عراق آمدند، گروهی نزد ایشان جمع شدند و پرسیدند می‌دانیم تربت امام حسین(ع) شفای هر درد است. آیا باعث ایمنی از هر خوف و بیم نیز می‌شود؟ ایشان فرمودند: هر گاه کسی خواهد او را از هر بیمی امان بخشد باید تسبیحی که از تربت آن حضرت ساخته باشند در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند: «أَصْبَحْتُ [أَمْسَیْتُ] اللَّهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمَامِكَ وَ جِوَارِكَ الْمَنِیعِ الَّذِي لا یُطَاوَلُ وَ لا یُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَ طَارِقٍ مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَ مَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَ النَّاطِقِ [فِي جُنَّةٍ] مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسِ سَابِغَةٍ حَصِینَةٍ وَ هِيَ وِلاءُ أَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّكَ عَلَیْهِمُ السَّلامُ [مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ] مُحْتَجِزاً [مُحْتَجِبا] مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي إِلَى أَذِیَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِینِ الْإِخْلاصِ فِي الِاعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَ التَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ جَمِیعاً مُوقِناً أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَ مَعَهُمْ وَ مِنْهُمْ وَ فِیهِمْ وَ بِهِمْ أُوَالِي مَنْ وَالَوْا وَ أُعَادِي مَنْ عَادَوْا وَ أُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعِذْنِي اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا اتَّقِیهِ یَا عَظِیمُ حَجَزْتُ الْأَعَادِيَ عَنِّي بِبَدِیعِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ إِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدّاً وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَأَغْشَیْنَاهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ». پس تسبیح را ببوسد و بر هر دو چشم بمالد و بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ وَ بِحَقِّ صَاحِبِهَا وَ بِحَقِّ جَدِّهِ وَ بِحَقِّ أَبِیهِ وَ بِحَقِّ أُمِّهِ وَ بِحَقِّ أَخِیهِ وَ بِحَقِّ وُلْدِهِ الطَّاهِرِینَ اجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ أَمَاناً مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَ حِفْظاً مِنْ كُلِّ سُوءٍ». پس تسبیح را بر جبین خود بگذارد. پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد تا شام و اگر در شام چنین کند در امان خدا باشد تا صبح.

■ **خواندن دعا**

دعای دیگری هم هست که خوب است برای در امان ماندن در سفر بخوانید. در این باره حکایت زیر خواندنی است؛ در حدیثی معتبر منقول است دو نفر به خدمت حضرت رسول(ص) رسیدند و به ایشان گفتند: ما می‌خواهیم برای تجارت به شام برویم، حرزی به ما یاد بده تا در راه بخوانیم. فرمود: چون در منزلی فرود آیید و نماز خفتن کنید، بعد از نماز پهلو را به رختخواب بگذارید و تسبیح حضرت فاطمه(س) را بخوانید و پس از آن آیة‌الکرسی را بخوانید، چون چنین کنید تا صبح محفوظ می‌مانید. وقتی آن‌ها روانه شدند جمعی از دزدان در پی آن‌ها رفتند. اعمالی که حضرت رسول(ص) تعلیم فرموده بودند انجام دادند. شب هنگام دزدان، غلام خود را فرستادند تا از آن‌ها خبر بگیرد، چون به نزد آنان رسید دو دیوار را دید و خبری از آن دو تن نبود. وقتی به دزدان گفتند، آن‌ها نیز آن مسیر را طی کردند و همان دیدند که غلام دیده بود.
سپیده صبح که سر زد دزدان نزد آن دو تن آمدند و پرسیدند شما دیشب در کجا به سر بردید؟ گفتند: در همین مکان. گفتند: ما آمدیم به تفحص شما و به غیر از دو دیوار چیز دیگری ندیدیم؛ راز این واقعه چیست؟ تجار تعلیم حضرت رسول(ص) را به آن‌ها گفتند. دزدان در حالی که انگشت حیرت به لب داشتند، گفتند: بروید که دزدی به شما دست نخواهد یافت. (بحارالانوار)

در حرم

آنچه در زیارت امام رضا(ع) باید رعایت کنیم

ادب عاشقی

زیارت حضرت رضا(ع) باید با ارتباط روحی و قلبی انجام شود و هرچه معرفت و شناخت انسان به فرد معصوم بیشتر باشد؛ برکات سفر ملموس‌تر می‌شود. زیارت آداب خاصی دارد و هرچه زائر بیشتر و بهتر این آداب را رعایت کند از فیض معنوی بالاتری برخوردار خواهد شد.
مشهد همیشه میزبان زائران بسیاری از شهرهای مختلف ایران و جهان است. زیارت حرم حضرت رضا(ع) بسیار در روایات توصیه و آداب عام و خاصی برای آن نقل شده است. خلوص نیت و طهارت روحی و جسمی و حتی انجام غسل زیارت از آداب پیش از تشرف هستند و اثرات مثبت زیارت را دو چندان می‌کنند. مسافر مشهد خوب است بداند اصل سفرش امام رضا(ع) است. دیدن شهر و بازدید از مناطق گردشگری برای سیاحت جای خودش را دارد. حتی خرید سوغات یکی از آداب سفر است و چه بهتر که انجام شود ولی زائر باید بداند این سفر بیش از هر چیز قرار است پر از معنویت باشد و حتماً با همه سفرهای گردشگری دیگرش متفاوت است.
بهتر است زائر مسافتی را با پای پیاده تا حرم طی کند. ذکر گفتن در مسیر و با ادب وارد حرم شدن از نکات مهم زیارت هستند. خواندن اذن دخول در ابتدای ورود به حرم و آهسته سخن گفتن توصیه شده است. خواندن زیارت‌نامه و نماز زیارت سبب قبولی دعا و حاجت می‌شوند. خواندن قرآن و هدیه ثوابش به روح مطهر اولیای خدا، جزوی از آداب زیارت هستند.

برای تشرف به حرم مطهر معصومین(ع) و زیارت قبور مطهر آنان، این کارها مستحب است.
۱. غسل زیارت که به همین نیت انجام شود و کیفیت آن با سایر غسل‌ها فرقی ندارد.
۲. با طهارت و وضو بودن.
۳. پوشیدن لباس‌های پاک و تمیز و بهتر است سفید باشد.
۴. عطر زدن و خوشبو کردن خود. به‌جز برای زیارت حضرت امام حسین(ع) که این عمل مستحب نیست.
۵. با آرامش و وقار حرکت کردن و گام‌ها را کوتاه برداشتن.
۶. مشغول بودن به ذکر، به‌خصوص ذکر «الله‌اکبر» و «الحمدلله» در حال رفتن به زیارت.
۷. خواندن اذن دخول و اجازه گرفتن برای ورود به حرم.
۸. وارد شدن به حرم با پای راست.
۹. نزدیک حرم رفتن به‌طوری که بتواند در کنار ضریح قرار گیرد و خود را به آن بچسباند، در صورتی که مزاحمتی برای زائران نداشته باشد و سبب اختلاط با نامحرم نباشد.
۱۰. ایستادن در حال زیارت، اگر عذری ندارد و بتواند بایستد.
۱۱. تکبیر گفتن پیش از زیارت، وقتی قبر مطهر را می‌بینند.
۱۲. خواندن زیارت‌هایی که از معصومین(ع) رسیده است.
۱۳. آهسته زیارت خواندن و پرهیز از صدای بلند.
۱۴. خواندن دو رکعت نماز زیارت، پس از زیارت و هدیه آن به امام.
۱۵. در زیارت معصومین(ع) مستحب است پشت به قبله و رو به قبر زیارت بخواند.
۱۶. توبه از گناهان، زیرا آن اماکن محل پذیرش توبه است.
۱۷. پرهیز از سخنان ناشایست و لغو و بیهوده و امور دنیایی در آن اماکن مقدس.
۱۸. بیرون رفتن از آنجا پس از زیارت تا جا برای دیگران باشد و از زیارت ملول نشود و شوق زیارت همچنان در دلش زنده بماند.

نکته

از نگاه اسلام مسافرت آداب ویژه‌ای دارد که برخی از آن‌ها به زمان پیش از سفر مربوط می‌شود. با رعایت این آداب، سختی‌های سفر، آسان و فایده‌های فراوانی برای زائر فراهم می‌شود.
از جمله این آداب، نوشتن وصیت‌نامه است که چه در سفر و چه در حضر، پیوسته به آن سفارش شده است. امام صادق(ع) در این باره می‌فرماید: «مَنْ رَکِبَ راحِلَه فَلْیوص؛ کسی که سوار مرکب شده (و راهی مسافرت است) باید وصیت کند». (شیخ حسن حر عاملی، وسائل الشیعه)

ان الدی یطلب من فضل یکف به عیاله اعظم اجرا من المجاهد فی سبیل الله

به راستی کسی که در پی افزایش رزق و روزی است تا با آن خانواده خود را اداره کند، پاداشش از مجاهد در راه خدا بیشتر است.